

במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו בטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה ורצון שבתות קדשך ב אתה יי מקדש השבת וישראל וראשי חדשים.

ואלקסם אלג

והחלק השלישי

- 5 הי אלאעיארד והי ז אלפסח ואלעצרת
וראש השנה וסכה ושמיני וחנכה
ופורים.
- סאמא ואגבאת אלפסח פהי ד נפי אלכמיר
וצנעה אלפטיר וחכאיה אלפרקאן וכיפיה אל-
10 צלואת. שרת-נפי אלכמיר אמא מן אלביות פיגב
אן יפתש עליה באלסראג פי עשיה יג מן ניסן
לילה יד בעד כנסהא מן אלתראב אלכחיר מן
צח. א קבל דלך יאכז אלמומן / בידה אליסרי סראג
ופי אלימני סכין או מא אשבה דלך ממא יבחת
15 בה אלאחקאב פי טלב אלכמיר ואן אכז גירה
אלסראג בין ידיה כאן גאיו. וקבל אן יעמל
שיא יגב אן יברך.
- ומצוות פסח הן ארבע: ביעור החמץ ועשית
המצות וספור הגאולה והתפללות. ביאור ביעור
החמץ: מן הבתים צריך לבדוק לאור הנר
בערב יג ניסן ליל יד, אחרי שכיבדו
אותם מן האבק המרובה לפני כן.
ויקח בידו השמאלית נר ובימנית סכין
או כיוצא בו שיבדוק בו את החורים
בחיפוש החמץ, ואם החזיק אחר את
הנר לפניו יצא. ולפני שיעשה דבר
צריך לברך

ב א יי אלהינו מלך העולם אשר קדש במצותיו וצונו על ביעור חמץ.

- חם יפתש טאהר אלבית ואתקאבה. וכל מוצע
20 פי דארה יגב אן יפתשה מא כלא אלמואצע
אלתי יעלם אן ליס ידכל אליהא כמיר מתל
כזאין פיהא תיאב ווטא ותגאראת וגיר דלך
ולא יתכוף אן יכון בעץ אלדביב קד גר אליהא
כמיר ואמא כזאין אלטעאם ואלשראב ועלי
25 אנה ליס הו חמץ לכנה מתל אלתמר ואלשראב
ומא אשבה דלך יגב אן יפתש. ופי טול מא
- ואחרי כן יבדוק את המקומות הגלויים שבבית
וחוריו. וכל מקום בדירתו צריך לבדוק חזק
מהמקומות שהוא ידע שאין חמץ נכנס בהם,
כגון ארונות ששומרים בהם בגדים ומצעים
וסחורות וכיוצא בהם, ולא יחוש שמא איזה זוחל
גרר שמה חמץ. אבל ארונות של מאכלים
ומשקים ואפילו אם אינם חמץ אלא כגון סירות
ויין וכיוצא בהם, צריך לבדוק. וכל זמן

1. שבענו - בישועתך אין באדמא. 3. אדמא
והנחילינו באהבה. 5. הי אין באדמא. 9. אדמא
אלפרקאן ואלצלואת. 10. אדמא מן אלבית. יאמא מן אלביות מקביל לו - ואמא מן אלאניה בעמ' הבא
שו' 12. 11. פי אין באדמא. 13-14. אדמא סחיניל יאכל ... אלסראג ובידה ... אשבהא ממא
יבחת. 15. גירה, אדמא, באא אין. 16. אדמא פגאיו. 17. יגב אן אין באדמא. 20. יפתשה, כאן סותח אכי.
21. אדמא אכי אנה לם ידכל אליהא; אא אליה. 22. אכי פיהא וטא. אדמא אכי ומא אשבה דלך.
23. אדמא מן אן יכון. 24. אדמא אכי למירא. 26. אכי ומא אשבהא; אדמא מטושטש, וכן במקומות
רבים להלן. אדמא אכי פיגב.

שהוא עוסק בבדיקה לא ידבר עד שיגמור.
וכשגמר לבדוק יבטל את החמץ מרשותו
במחשבה ובדיבור ואמר: כל חמץ שנשאר
ברשותי ואינני יודע עליו, בטלתיו מרשותי
והוא אצלי כמו אבק. ואם אמר בלשון ארמית,
הרי זה עדיף:

כל חמירא דאיכא ברשותאי ולא ידענא ביה לבטול מרשותאי וְלִהְיוּ כַּעֲפֵרָא.

והלחם שנשאר לו יש לשמר הנטב כדי שלא
יפזר ממנו כלום ויצטרך לחזור ולבדוק. וישאיר
לו כשיעור מה שיאכל הוא ואנשי ביתו עד
השעה הרביעית מיום י"ד בניסן. — והכלים
צריך לנקות היטב מן החמץ וזאת בשלשה
אופנים: מה שדרכו להשתמש בו במים צוננים —
במים צוננים, ומה שהשתמשו בו בחמים מנקים
בחמים, ומה שהשתמשו בו במים רותחים לא
יספיקו לו אלא רותחים. במה דברים אמורים אם
רצה שישתמשו בהם בפסח, אבל אם לא ישתמשו
בהם ורק יניחם עד אחרי פסח אם אין בהם עוד
חמץ ניכר די להם בשטיפה. וכלי חרס צריך
להניח בכל אופן עד אחרי פסח ואין להשתמש
בהם בפסח מפני שבשום פנים לא יהיו נקיים. —
ומי שרוצה לנסוע והוא חושש שבפסח יעדר
מביתו ואין בבית מי שינקא אותו מן החמץ,
אם יצא לדרך בתוך שלשים יום לפני הפסח

הו ידור ויפתש לא יתכלם חתי יפרג. פאדא הו
פרג מן אלתפתיש יבטל אלכמיר מן מלכה
באלעתקאד ואלקול והו יקול כל למיר קד
בקי פי מלכי וליס אעלם בה פקד אבטלחה מן
מלכי והו ענדי מקאם אלתראב ואן הו קאל /
צח. ב. בלגה אלתרגום פהי אלקדימה:

ומא בקי לה מן אלכבז פליחרזה חתי לא
יִצִיע מנה שיא פִּיחַתֶּאגְ אן יעיד אלתפתיש.
ומקדאר מא יבקי לה מא יאכלה הו ועיאלה
אלי אלסאעה אלד מן נהאר אלראבע עשר מן
ניסן. — ואמא מן אלֶאֱנִיה פִּיגֶב אן תנֶטֶף מן
אלכמיר גִידֶא והי עלי גִ צְרוב מא כאן סבילה
אן יסתעמל באלמא אלבארד פבאלמא אלבארד
ומא אסתעמלת באלחאר פאלתנֶטֶף באלחאר
ומא אסתעמל באלמא אלמֶגְלי לא יקנעה אלא
אלמגלי. — והוא אלקול אדא אראד אן יִסְתַּעֲמֵל
פי אלפסח ואמא אן כאן לא יסתעמל ואנמא
יתרכה אלי בעד אלפסח פמא דאם ליס פיה
למיר ביין פחסבֶה גסלֶה. ואֶנִיָּה אלכֶּנֶף עלי
כל חאל יתרכהא אלי בעד אלפסח ולא
יסתעמלהא פי אלפסח לאנהא לא תתנֶטֶף עלי
כל חאל. — ומן אראד אלספר והו יתכֶּנֶף אן יכון
פי אלפסח גאיבא ען מנולה / וליס פי אלמנול

1. — וכך כתב רב סעדיה ז"ל וזה לשון דבריו
האי מאן דבריק ובדיק חמץ לא לשחצי עד דכלי כל
בדיקותיה ומבטל... (שע"ת סי' פ"ו, ס' העיסור ח"ב
ד' מ"ח ב'ו, שבה"ל השלם סי' ר"ו) ועי' תשובת רב
דוסא בנו, סעדיאנא עמ' 59: — אשכחן בסירושי
גאון אביך... שע"ת שם: א"ח הל' חמץ ומצה
סי' י"ב. 7. וזוהי גם נוס' בה"ג ד"ב 134
ובד"ו חסרה המלה מרשותאי. 10. עבודה זרה
ע"ה ב'. 11. פסחים ל' א'. 12. שם ל' ב'.

אן) יסתעמלהא ... ליס יסתעמלהא ואנמא יתרכהא ...
עלי חאל. 23. אדמא אבו והוא יתכוף.

1. אבו למ יתכלם... פאדא פרג. 2. יבטל אדמא אבו,
אא ואבטל. 3. אדמא והוא אבו, אבו הוא. 5. אדמא אבו
ואן קאל. 6. אדמא אבו פהי אלמקדמה. 7. אדמא
וְלִהְיוּ, אבו וליהוי. 10. אדמא אבו וכס מקדאר. אבו
מא יאכל. 11. אדמא אבו אלי ד' סאעאת מן נהאר
יום יד (אבו אליד), כשניהם אין מן ניסן. 12. מן
(הראשון) אין באדמא. מן אלאניה מקביל למן אלביות,
עי' בעמוד הקודם. 13—14. אדמא אבו סבילהא אן
תסתעמל באלבארד. 15. כל השורה ע"פ אדמא אבו,
באא חפר. 16. אדמא אבו ומא אסתעמלת באלמגלי
פלא יקנעהא. 17—20. אדמא אבו כאן יריד (אדמא
ליס פי טהרהא (אדמא ז) ... גסלהא. 21. אדמא